

NOTAT

30. september 2010

/kar-ft/cmp-dep

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler (Gennemførelse af e-pengedirektivet m.v.)

1. Indledning

Med lovforslaget fastsættes nærmere regler for adgangen til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge samt regler om tilsyn med en sådan virksomhed. Formålet er at gøre det nemmere at etablere og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge i Danmark. Ved at etablere en nemmere adgang for virksomhederne udvikles markedet for elektroniske penge til gavn for forbrugerne. Med lovforslaget gennemføres e-pengedirektivet.

Forslaget er sendt i høring den 9. juli 2010 med høringsfrist den 13. august 2010 til i alt 121 myndigheder, organisationer mv.

Finanstilsynet har modtaget 35 høringssvar af de 121 hørte myndigheder, organisationer mv. Heraf har ni haft bemærkninger til udkastet til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat. Derudover indeholder enkelte høringssvar bemærkninger og opfordringer til lovinitiativer, som ikke vedrører nærværende lovforslag. Disse omtales heller ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte myndigheder, organisationer mv. generelt er positive over for lovforslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Udbud af betalingstjenester
- 3.2. Offentlige myndigheder
- 3.3. Definition af elektroniske penge
- 3.4. Definition af indehaver af elektroniske penge
- 3.5. Andre forretningsaktiviteter
- 3.6. Ydelse af kredit og forbud mod indlån og renter
- 3.7. Outsourcing
- 3.8. Begrænset tilladelse
- 3.9. Krav til revisorer
- 3.10. Udstedelse og indløsning
- 3.11. Elektroniske penge og rammeaftaler
- 3.12. Lovforslagets § 3 (hvidvasklovens § 20, stk. 1, nr. 5 a)

3.1. Udbud af betalingstjenester

PBS foreslår en præcisering af, at der ikke er krav om særskilt tilladelse for udbud af betalingstjenester, såfremt en virksomhed har tilladelse til at udstede e-penge, jf. forslaget § 2.

Kommentar

Det følger af forslaget til § 2, stk. 1, nr. 3, at udstedere af elektroniske penge også kan udbyde betalingstjenester. Det er ikke nærmere præciseret i hverken lovtekst eller bemærkninger, at dette ikke kræver yderligere tilladelse.

Selvom der på dette område ikke er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende lovgivning, synes det hensigtsmæssigt at tage forslaget fra PBS til efterretning. Lovforslagets bemærkninger til § 2, stk. 1, nr. 3, er justeret i overensstemmelse med ovenstående kommentarer.

3.2. Offentlige myndigheder

Finansrådet foreslår, at det i forhold til forslaget til § 2 a, nr. 4, præciseres, at offentlige myndigheder alene kan udstede elektroniske penge, hvis de handler i egenskab af offentlige myndigheder og ikke, hvis de handler på et erhvervmæssigt grundlag.

Kommentar

Offentlige myndigheder udbyder hverken elektroniske penge eller betalingstjenester på erhvervmæssigt grundlag, da dette vil stride mod forvaltningsretlige principper. Derfor er direktivets bestemmelse om, at direktivet kun finder anvendelse på offentlige myndigheders udstedelse af elektroniske penge i deres egenskab af offentlig myndighed, ikke medtaget i lovbestemmelsen. Såfremt en offentlig myndighed vil drive erhvervmæssig virksomhed, og forudsat at der er særskilt hjemmel hertil, må virksomheden drives i et særskilt selskab, som da vil være omfattet af lovens krav til udbydere af e-penge eller udbydere af betalingstjenester.

Lovforslagets bemærkninger til § 2 a, nr. 4, er tilrettet i overensstemmelse hermed.

3.3. Definition af elektroniske penge

Finansrådet påpeger, at eksemplerne i bemærkningerne til definitionen af elektroniske penge i forslaget til § 6, nr. 21, er for konkrete.

Dansk Erhverv påpeger, at det er vigtigt for Dansk Erhverv, at butikker kan fortsætte med at udstede elektroniske gavekort uden at blive omfattet af regler om elektroniske penge og de øvrige bestemmelser i lov om betalingstjenester.

PBS bemærker derudover, at der i lovforslaget bør tages højde for, at elektroniske penge ikke nødvendigvis er tilknyttet en bestemt bruger. Sådanne elektroniske penge vil falde ind under reguleringen af betalingsurrogater i kapitel 10 i lov om betalingstjenester.

Kommentar

Det bemærkes indledningsvist, at definitionen af elektroniske penge er præciseret i forslaget, men ikke ændret i forhold til den nugældende regulering i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes dog, at bemærkningerne til definitionen af elektroniske penge med lidt omarbejdning kan fremstå mere klare, og samtidig mindre konkrete. På denne måde sikres det, at definitionen bedre kan følge den teknologiske udvikling og dermed er mere fremtidssikret.

Elektroniske penge kan således defineres som en pengeværdi, som er lagret på et elektronisk medium. Elektroniske penge udstedes i stedet for kontante midler. Som et konkret eksempel på elektroniske penge ud fra denne definition kan bl.a. nævnes et elektronisk gavekort, hvor indehaveren har et krav på udstederen, men hvor gavekortet kan anvendes som betalingsmiddel hos tredjemand.

Forholdet mellem betalingstjenester, betalingsurrogater og elektroniske penge er ikke ændret i forhold til den gældende lovgivning. Det betyder, at der alene er tale om betalingsurrogater, såfremt en ydelse hverken er en betalingstjeneste eller elektroniske penge.

Det betyder også, at der ikke er tale om elektroniske penge, såfremt udsteder og indløser af f.eks. gavekort er samme virksomhed. Det kan f.eks. være gavekort inden for en butikskæde.

Lovforslagets bemærkninger til § 6, nr. 21, er justeret i overensstemmelse med ovenstående kommentarer.

3.4. Definition af indehaver af elektroniske penge

PBS og Finansrådet anfører, at definitionen af ”indehaver af elektroniske penge” fremstår uklar, idet det følger af definitionen i forslaget, at der er

tale om ejeren af de elektroniske penge. Der er derved ikke taget højde for, at elektroniske penge kan være ihænderbeviser. PBS foreslår derfor, at definitionen præciseres. Finansrådet påpeger derudover, at det er unødvendigt at definere en indehaver af elektroniske penge, når denne ikke er defineret i direktivet.

Kommentar

Det bemærkes, at det er korrekt, at elektroniske penge kan være ihænderbeviser. I de situationer er det ihænderbeviser, som er ejeren. Det følger desuden af bemærkningerne til forslaget § 6, nr. 23, at "det er derved den person, som er i besiddelse af de elektroniske penge, som er indehaveren. Køberen af de elektroniske penge behøver derved ikke være identisk med indehaveren af elektroniske penge". Det følger derfor allerede af definitionen samt af bemærkningerne hertil, at der kan være tale om ihænderbeviser.

Det skal i øvrigt bemærkes, at begrebet "indehaver af elektroniske penge" er defineret for at lette forståelsen af bestemmelserne om elektroniske penge. Definitionen af "indehaver af elektroniske penge" fastholdes i lovforslaget.

3.5. Andre forretningsaktiviteter

Finansrådet henviser til forslaget til § 39 e, stk. 1, nr. 4, om udøvelse af andre forretningsaktiviteter og påpeger, at opremsningen under nr. 1-3 bliver indholdsløs, da e-pengeudstedere under alle omstændigheder kan udføre andre forretningsaktiviteter.

Finansrådet bemærker endvidere, at det i bemærkningerne bør præciseres, hvorvidt udstedere af elektroniske penge kan udøve alle andre forretningsaktiviteter, og hvorfor nr. 1-3 er medtaget, hvis udstedere af elektroniske penge under alle omstændigheder kan udøve alle andre forretningsaktiviteter.

Kommentar

Det bemærkes, at udstedere af elektroniske penge kan udøve alle andre forretningsaktiviteter end de i § 39 e, stk. 1, nr. 1-3, nævnte. Opdelingen skaber imidlertid ensartethed i forhold til den gældende bestemmelse i § 11 i lov om betalingstjenester om betalingsinstitutters udbud af andre forretningsaktiviteter. Flere steder i lovforslaget henvises der endvidere til nogle – men ikke alle – aktiviteter, som følger af § 39 e, stk. 1, nr. 1-4, se f.eks. § 39 a, stk. 5, § 39 j, stk. 2, og § 39 l. Opdelingen er derfor hensigtsmæssig. Finansrådets bemærkninger vedrørende andre forretningsaktiviteter er derfor ikke indarbejdet i lovforslaget.

PBS henviser til forslaget til § 39 a, stk. 5, om, at Finanstilsynet kan beslutte, at e-pengevirksomhed kan udøves i et særskilt selskab, når virksomheden også udbyder andre aktiviteter. PBS foreslår, at denne bestemmelse alene gælder aktiviteter, som er omfattet af forslaget til § 39 e,

stk. 1, nr. 4, som også ordlyden i § 39 a, stk. 5, indikerer. PBS mener, at der under alle omstændigheder bør fastsættes objektive kriterier for Finanstilsynets vurdering af, hvornår e-pengevirksomheden skal udøves i et særskilt selskab.

Kommentar

Bestemmelsen i forslaget til § 39 a, stk. 5, kan finde anvendelse, når et e-pengeinstitut udbyder andre forretningsaktiviteter omfattet af § 39 e, stk. 2-4, hvilket tydeligt fremgår af § 39 a, stk. 5. Bestemmelsen bør ikke alene finde anvendelse på aktiviteter omfattet af nr. 4, idet det ikke kan udelukkes at være relevant, at de aktiviteter, som virksomheden udøver i henhold til nr. 2-3, efter en konkret risikovurdering bør foretages i et særskilt selskab.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at Finanstilsynet kan beslutte, at andre forretningsaktiviteter end udstedelse af elektroniske penge, som e-pengeinstituttet måtte udøve, skal placeres i et særskilt selskab. Ligeledes følger det af bemærkningerne, at Finanstilsynet foretager en konkret risikovurdering ud fra art og omfang af sådanne andre forretningsaktiviteter set i forhold til instituttets kapitalforhold. Der kan ikke fastsætte nærmere objektive kriterier, idet forskellige hensyn kan spille ind i vurderingen heraf. PBS' bemærkninger vedrørende andre forretningsaktiviteter er derfor ikke indarbejdet i lovforslaget.

3.6. Ydelse af kredit og forbud mod indlån og renter

Finansrådet foreslår, at 8. afsnit i bemærkningerne til § 39 k enten udgår eller omformuleres, da afsnittet er meget svært at få til at passe ind i sammenhængen.

Kommentar

8. afsnit vedrørende grænseoverskridende debiteringer i bemærkningerne til § 39 k er slettet, som foreslået af Finansrådet.

3.7. Outsourcing

Finansrådet finder det vigtigt at få skabt klarhed over, hvilke regelsæt e-pengeinstitutter skal efterleve i tilknytning til outsourcing, og det bør undgås, at e-pengeinstitutter bliver underlagt både kravene i lov om betalingstjenester og bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.

Kommentar

I henhold til forslaget til lovens § 39 m skal de bestemmelser om outsourcing, der gælder for betalingsinstitutter, §§ 26-29 og § 36, ligeledes finde anvendelse på e-pengeinstitutter. § 39 m gennemfører e-pengedirektivets artikel 3, jf. artikel 17, stk. 7, artikel 18 og artikel 25 i betalingstjenestedirektivet. Såvel e-pengedirektivet som betalingstjenestedirektivet er baseret på fuldstændig harmonisering. Der henvises til artikel 16 i e-pengedirektivet, som med enkelte undtagelser fastslår, at medlemsstaterne ikke må indføre andre bestemmelser end dem, der er fastsat i direkti-

vet. Tilsvarende bestemmelse findes i artikel 86 i betalingstjenestedirektivet. Som følge heraf kan der ikke fastsættes yderligere bestemmelser om outsourcing for e-pengeinstitutter.

3.8. Begrænset tilladelse

PBS bemærker, at betegnelsen ”e-pengeinstitut med begrænset tilladelse” anvendes flere steder i bemærkningerne. Dette foreslås korrigeret, da forslaget til lovbestemmelser taler om ”virksomheder med begrænset tilladelse”.

Kommentar

Det bemærkes, at betegnelsen ”e-pengeinstitut med begrænset tilladelse” kan skabe uklarhed, hvorfor bemærkningerne tilrettes således, at betegnelsen ”virksomheder med begrænset tilladelse” anvendes. Lovforslagets bemærkninger vedrørende begrænset tilladelse er justeret i overensstemmelse med PBS’ kommentarer.

PBS anfører endvidere, at det ikke er hensigtsmæssigt at stille samme krav til virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge, som gælder for virksomheder med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, f.eks. krav til ledelse og forretningsgange. PBS foreslår, at den eksisterende undtagelse til udstedelse af elektroniske penge under 150 euro i § 308, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed videreføres.

Kommentar

Udstedelse af elektroniske penge er en tjenesteydelse, der ligger tæt op af forskellige typer af betalingstjenester. De fleste af de betingelser, som e-pengeinstitutter skal opfylde, svarer til de bestemmelser, som gælder for betalingsinstitutter i henhold til lov om betalingstjenester. Det er derfor naturligt af hensyn til at skabe lige konkurrencevilkår, at der skal gælde de samme reguleringsmæssige vilkår for virksomheder med begrænset tilladelse, uanset om de udsteder elektroniske penge eller udbyder betalingstjenester. Der foreligger ikke hensyn som begrundet, at virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal have tilladelse, mens dette ikke kræves af visse udstedere af elektroniske penge.

Det skal dertil bemærkes, at betingelserne for at opnå en begrænset tilladelse er betydeligt lempeligere end betingelserne for at opnå tilladelse som e-pengeinstitut. En begrænset tilladelse kræver bl.a. ikke opfyldelse af kapitalkrav. Der er ikke ændret i kravene til virksomheder med begrænset tilladelse.

3.9. Krav til revisorer

Foreningen for Statsautoriserede Revisorer foreslår, at § 20, stk. 4, i lov om betalingstjenester om krav til revision af årsrapporten omformuleres, således at kravet svarer til kravet i lov om finansiel virksomhed, hvor der stilles krav om, at mindst én revisor skal være en statsautoriseret revisor.

Kommentar

Det skal indledningsvist bemærkes, at § 20, stk. 4, med nærværende lovforslag ikke foreslås ændret. I lov om betalingstjenester stilles der krav om, at et betalingsinstituts revisor skal være statsautoriseret eller godkendt i henhold til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Der stilles i forslaget samme krav til e-pengeinstituttets revisor. Der er på denne baggrund ikke ændret i kravene til e-pengeinstitutterts anvendelse af revisor.

3.10. Udstedelse og indløsning

Finansrådet bemærker, at bemærkningerne til § 39 s, stk. 1, om at elektroniske penge ikke må udstedes til overkurs, bør suppleres med et afsnit, hvori det forklares, at udsteder har mulighed for at opkræve et gebyr i tilknytning til udstedelse af elektroniske penge, uden at dette er i strid med § 39 s.

Kommentar

Der er ingen krav i direktivet om, at der ikke må opkræves gebyr ved udstedelse af elektroniske penge. Det er således heller ikke tanken, at der med lovforslaget skal indføres et forbud mod at opkræve et gebyr. Finansrådets forslag er derfor indarbejdet i bemærkningerne således, at det fremgår, at der ikke er forbud mod at opkræve et gebyr ved udstedelse af elektroniske penge.

Finansrådet påpeger endvidere, at det bør fremgå eksplicit af § 39 s, stk. 4, nr. 3, at ihændehavere har krav på indløsning af sine elektroniske penge mere end et år efter aftalens udløb. Finansrådet tilføjer, at bemærkningerne bør suppleres med en nærmere angivelse af, efter hvilke regler kravet mod udsteder forældes.

Kommentar

Efter bestemmelsens ordlyd må udsteder opkræve gebyr, hvis ihændehaber ønsker indløsning mere end et år efter aftalens udløb. Der er som udgangspunkt alene krav om indløsning i op til et år efter kontraktens udløb. Muligheden for indløsning efter mere end et år efter kontraktens udløb afhænger af, om der er åbnet mulighed herfor i kontrakten og mod et eventuelt gebyr. Ud over de forældelsesregler, der med lovforslaget fremgår direkte af lov om betalingstjenester, gælder de almindelige aftaleretlige regler sideløbende hermed. Der er således ikke ændret i § 39 s, stk. 4, nr. 3, eller bemærkningerne hertil vedrørende udstedelse og indløsning.

Forbrugerrådet finder desuden, at der bør stilles krav til, at de betingelser, som udsteder af e-penge stiller for opkrævning af gebyr, skal fremgå direkte af en aftale mellem udbyder og indehaver af elektroniske penge, uanset om der måtte være tale om en internetudbyder.

Kommentar

Med henblik på at sikre at kontrakten mellem udstederen af elektroniske penge og indehaveren af elektroniske penge klart og på en fremtrædende plads præciserer betingelserne for genindløsning, herunder eventuelle gebyrer forbundet hermed – også i situationer, hvor der er tale om en internetudbyder – tilrettes bemærkningerne i overensstemmelse hermed. Forbrugerrådets bemærkninger er indarbejdet i lovforslagets bemærkninger således, at kravene til kontrakten mellem udsteder og indehaver af elektroniske penge tydeligt fremgår.

Finansrådet påpeger, at det følger af § 39 s, stk. 6, 2. pkt., at køber af elektroniske penge skal oplyses om mulighederne for indløsning af elektroniske penge, inden køber bliver bundet af kontrakt eller tilbud. Finansrådet bemærker endvidere, at en køber af elektroniske penge ikke bliver bundet af et tilbud, men først vil blive bundet, når der indgås en aftale mellem udsteder og køber af elektroniske penge.

Kommentar

På baggrund af Finanstilsynets bemærkning er Finansrådets forslag om at slette ”eller tilbud” imødekommet i § 39 s, stk. 6, 2. pkt.

3.11. Elektroniske penge og rammeaftaler

PBS foreslår, at det præciseres, at lovens § 51 ikke finder anvendelse på udstedelse af elektroniske penge, da betingelserne for indløsning af elektroniske penge således udelukkende er reguleret i forslaget § 39 s.

Kommentar

Der skal skelnes mellem udstedelse og indløsning af elektroniske penge.

Det følger af overskriften til §§ 47-51 i lov om betalingstjenester, at bestemmelserne finder anvendelse på ”gennemførelse af betalingstransaktioner omfattet af en rammeaftale”. Det bemærkes, at selve udstedelsen af elektroniske penge ikke er en betalingstransaktion og derved ikke en betalingstjeneste, hvorfor § 51 ikke finder anvendelse ved udstedelse af elektroniske penge.

Når der imidlertid gennemføres transaktioner med elektroniske penge, er disse transaktioner en betalingstjeneste omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester. Ved indløsning af elektroniske penge foretages en betalingstransaktion, og det er derfor ikke korrekt, at § 51 ikke finder anvendelse ved indløsning af elektroniske penge. Der er således ikke foretaget ændringer i lovforslagets § 51 vedrørende rammeaftaler.

Forbrugerombudsmanden henviser til forslaget om ophævelse af § 51, stk. 6, i lov om betalingstjenester. Forbrugerombudsmanden foreslår at videreføre bestemmelsen, idet denne henviser til, at forudbetalte betalingssurrogater ikke vil kunne kræves tilbagebetalt.

Kommentar

Der henvises til forslaget til ændring af § 106, stk. 1, hvori der indsættes en henvisning til den nye § 39 s, om udstedelse og indløsning. Det fremgår således nu af § 106, stk. 1, at reglerne i § 39 s om udstedelse og indløsning også finder anvendelse på betalingsurrogater. Der er således ikke foretaget ændringer i forhold til nuværende lovforslag.

3.12. Lovforslagets § 3 (hvidvasklovens § 20, stk. 1, nr. 5 a)

Finansrådet foreslår, at der i forslaget til ændringen i hvidvaskloven anvendes et mere teknologineutralt udtryk end "genopladelige kort".

Kommentar

Det er vurderingen, at ordet "genopladelig" er let forståeligt, idet der menes, at mediet kan oplades igen, når pengene på kortet er brugt. Det vurderes derimod, at ordet "kort" kan gøres mere teknologineutralt og kan erstattes. Der er derfor foretaget ændring af formuleringen til hvidvasklovens § 20, stk. 1, nr. 5, litra a, således, at "kort" er erstattet med "medie".

4. Oversigt over hørte organisationer

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Andelskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer,

Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrugsrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, OMX Den Nørdiske Børs København A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PBS (Payment Business Services), Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Økonomistyrelsen.

Følgende organisationer, myndigheder mv. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Foreningen for Statsautoriserede Revisorer
 Forbrugerrådet
 Dansk Erhverv
 PBS
 Forbrugerombudsmanden
 Finansrådet
 Statsministeriet
 Rigsombudsmanden på Færøerne
 Rigsrevisionen